

Carmen-Maria Mecu

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MECU, CARMEN-MARIA

Miraculoasa banalitate / Carmen-Maria Mecu. -
București : Eikon, 2022
ISBN 978-606-49-0692-2
821.135.1

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Miraculoasa banalitate

EIKON

București, 2022

CV literar

Am absolvit Facultatea de psihologie a Universității din București. Am un doctorat în psihologie, despre receptarea literaturii.

Am scris 32 de studii de psihologia literaturii, psihologia artei, psihologia comunicării (în „Revista de istorie și teorie literară”, „Limbă și literatură”, „Caietele institutului catolic”, „Convorbiri literare”, „Poezia”, „Asymetria”).

Am publicat grupaje de poeme în „Convorbiri literare”, „Ateneu”, „Sintagme literare”, „Timpul”, „Ecreator”.

*

Am publicat câteva volume de autor.

Studii literare: *Nichita Stănescu – Prin lentile de psiholog*, București, Editura Național, 2001 (Reeditat la Editura Tracus Arte, 2016); *Conversia de perspectivă – ca structură operatorie a comprehensiunii narative*, București, Editura Arhiepiscopiei Romano-Catolice, 2001; *Mintea care povestește. Scheme de cititor, scheme de autor*, Editura Muzeul Literaturii Române (prezentată de Monica Spiridon, Eugen Negrici, Paul Cernat, Antonio Patraș), 2016, *Creație și receptare*, Editura Tracus Arte, 2021.

Poezie: *Viața în fragmente* (poeme), Iași, Editura Timpul, 2013; *Cu geamănul dintre vieți* (cu o prezentare de Antonio Patraș), Editura Sedcom Libris, 2016, *Privește în ochi un fir de iarbă*, Editura ArtCreativ, 2017, *Colți de lună*, Editura Tracus Arte, 2017, *Trotinetă pentru adulți*, Editura ArtCreativ, 2018.

Debutul meu literar absolut s-a petrecut în anul 1974, în revista „Luceafărul”, unde am publicat poeme, cu o prezentare de Dinu Pillat.

Cuprins

Timp fără timp.....	5
O sferă cu hohotul tangent la infinit.....	19
La intersecție de lumi.....	33
Urme luminoase.....	45
Sensuri invizibile.....	57
Orele melancoliei.....	69
De pandemie.....	83
Pretutindeni iubirea.....	93

LBRIS

We know
books

Timp fără timp

LBRIS

We know
books

timpul nu există
îl putem pierde doar
când uităm să celebrăm
clipa prezentă

al doilea an în paradis

învăţ să las timpul să curgă
citesc o singură carte
o legumesc filă cu filă

văd cum se trezesc iar rădăcinile simt
cum încolţesc seminţele în vis
mă plimb cu mine însămi sub lună aştept un
meşter care să repare lumea de jos

chiar nu ai înţeles se miră ino
că pentru mama pământ nimic nu mai poate fi
aşa cum a fost

*

am visat că
aveam cu toţii o tăietură
de la colţul ochiului drept pînă la colţul gurii
nu sângera
parcă eram din cauciuc

trăirea stranie de obraz defect m-a trezit

î închid iar ochii
încep să corectez visul
despicătura se lipeşte cu un fel de
scotch pielea se regenerează

vin spre mine
toate păpuşile cu capul tăiat
toate rochiile croite greşit
toate iubirile compromise iremediabil

apoi se ridică
şi persistă în memorie
senzaţia fermă că există lucruri
imposibil de lipit

*

sunt numai privire
îmi spun în vreme ce merg spre tine
și simt
curgerea drumului sub bocanc

inima mea bate normal
foarte normal mâinile mele eliberează
cu delicatețe
lucrurile pe care le îndrăgesc

suntem doi arbori de specii diferite
două păduri cu foșnet incongruent
în jurul nostru
poeme imaginale își caută
un alfabet

*

prietene ino
imo
în seara asta vreau să-ți gătesc un poem
de statornicia mercurului

hai să cercetăm rând pe rând
potecile argintii hai
să ne jucăm de-a irosirea timpului hai
să căutăm ceea ce știm
că niciun muritor nu poate găsi

acum
culegem doar ceea ce ne poate pierde
mie îmi crește pe frunte un corn spiralat
tu începi să privești lumea prin ochelarii mei de miop
ne înfășurăm trupurile cu aceeași tristețe caldă
simțim în jur atâta poezie încât abia
mai putem respira

uite
maestrul ne întemnițează într-o eprubetă curată
presară cu generozitate sare
lângă sulf
mereu are nevoie lumea de un vis
alchimic
iar noi ino imo
dintr-o prea mare dragoste
murim

*

ce faci
când simți că lumea își pierde consistența
în interiorul tău

poate
ascuți cum îl cântă celibidache pe bruckner
îți pregătești cu iubire maternă
un piure de cartof dulce
sau pur și simplu te lași să curgi leneș
până schițezi o deltă imaginară

de sus se vede cum se aștern litere inocente

pe coala asta de hârtie
miroase timid a primăvară

*

e ceață mamă
iar eu
nu mai știu să te caut aflu
că de la tine am moștenit felul ăsta
straniu de inteligență
cu salturi mortale în ireal
gata în orice clipă să nu mă mai pot întoarce

am împlinit treizeci apoi patruzeci apoi cincizeci
etc. etc. și
mintea mi-a rămas întreagă
am fost mai frumoasă decât m-ai învățat
să cred
am scris bine iar tu nu ai avut cum afla asta
nu mai plâng
e departe copilăria acum
mulți oameni își lasă inima pe umărul meu stâng

uneori mă simt atât de orfană încât
îmi cumpăr câte o jucărie de pluș
sau o rochie fistichie cum ți-ar fi plăcut ție
pe ascuns
celulele mele te plâng

iartă-mă că te-am lăsat să mori fără să te țin de mână
mi-a fost tare frică să nu mă tragi după tine
în hău